

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1868-12-17)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1868-12-17)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 202. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020115.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Udenrigsminister Grev Frijs til Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin

Kjøbenhavn, 17. December 1868.

Kjære Quaade. . . . I dette Øieblik saae jeg Hrr. v. Heydebrand og bemærkede da, at vi havde følt os ilde berørt ved hvad der var bleven udbredt i Aviserne om danske Agenter ved Hoffet i Hietzing; vi havde naturligviis ingen Tro til at den preussiske Regjering kunde fæste Lid til Sligt, men da det havde Udseende af som om man meente at idetmindste een Dansk conspirerede i saa Henseende, saa vilde det være os interessant i høi Grad at kjende, hvem der saaledes af danske Individuer drev Politik paa egen Haand, der ikke kunde staae i Forbindelse med Regjeringens Politik men som man endog havde Grund til fra tidligere Kjendskab til Agitationer, der vare drevne ved Hoffet i Hannover, at formode maatte gaae i en imod os fjendelig Retning; disse Ytringer lovede Hrr. v. Heydebrand der tog Afsked for at blive borte 4 à 6 Uger at indberette, men da dette rimeligviis s. 203 vil blive Hastværksarbeide fra hans Side (jeg er nemlig fuldt overbeviist om saavel hans Villie som Evne til at meddele fuldkommen overensstemmende med hvad jeg her har yttret) har jeg ikke villet undlade strax at nedskrive dette for at meddele at den lille Sag ligger mig meget paa Hjerter, saavel fordi Bagvadskelsen er skeet paa en saa lumsk Maade at man vil fragaae hvad man egentlig har sagt, thi jeg nærer ikke mindste Tvivl om at Grev Bismarck i Virkeligheden har sagt danske Agenter, og det følger af sig selv at han ikke uden Hensigt frembringer en saa tendentiøs Løgn, som paa Grund af den lette Maade hvorpaa Hrr. Thiele vil tage hele Sagen, idet Bismarck uden mindste Grund skal kunne beskylde os for Illoyalitet, thi selv om det maatte være correct, hvad jeg betvivler, at der kun er sagt »een Dansk« bliver Hensigten med at producere dette dog akkurat den Samme, nemlig ikke alene at ville beskylde os for Illoyalitet, o: bruge dette ligeoverfor sin Konge og Europas øvrige Monarcher, men ogsaa at ville sværte os ligeoverfor den tydske Opinion, idet man uden Hensyn til tidligere Forhold skulde forene sig fra dansk Side for at conspirere med enhver Fjende af Tydskland og Preussen. Der kunde ikke let være foretaget Noget som tydeligere tilkjendegav en onskabsfuld Hensigt fra Bismarcks Side og han har den Fordeel at kunne for at naae sit Maal paa en vis Maade slaae 2 Fluer med eet Smæk, nemlig opægge saavel Kongen af Preussen som det tydske Folk imod os. Jeg beder derfor ikke et Øieblik at lade noget Menneske tvivle om, hvilket smerteligt Indtryk denne beviislige onde Hensigt har gjort paa os og at man i det Yttrede saavel af Hensyn til selve Ordene som til Indtrykket dette maa gjøre og tilsigtes at gjøre paa Andre, viser Alt hvad man troer at kunne tillade sig ligeoverfor en fredeligsindet loyal Regjering blot fordi den har færre Bajonetter at byde over. —

Her maa jeg desværre bryde af, da Dotezac kommer, men jeg beder Dem at forfølge denne Sag, idetmindste paa tydelig s. 204 Maade vise hvor alvorligt den er gaaet os til Hjerter, samt berette mig om Deres Samtaler i den Anledning til Frijsen- borg, hvor hen jeg drager paa Søndag. Jeg har ikke for en Eneste af det diplomatiske Corps hverken kunnet eller villet fordølge det Nederdrægtige og Ondskabsfulde i at ville paa en saa lumsk og lav Maade, hvor man ikke engang tør træde heelt frem, efter at have røvet et lille Lands halve Besid- delser, bagvadske det uden ringeste Grund, thi Grev Bismarck som med en vis délice svælger i Omgangen med al Verdens Spioner og hemmelige politiske Agenter maa bedre end nogensomhelst Anden vide med sig selv at han lyver og jeg beder Dem ikke at skjule hvor klart man forstaaer Hensigten med Grevens løst henkastede Beskyldninger.

C. E. Frijs.